

[Stubkjær Pedersen]

statsfinanserne med yderligere 4 mia kr., penge, som vi ganske vist trækker ud af pensionskasserne, men uden at det i virkeligheden får nogen negativ effekt for de kommende pensionister, måske endda tværtimod. Det er da rigtigt, at de får lidt mindre udbetalt i kroner, men i virkeligheden er det jo ret ligegyldigt, hvad de kommende pensionister får udbetalt i kroner; det afgørende er, hvad de kan købe for de kroner, hvad de kroner er værd til den tid, da de får dem udbetalt, og der skal ikke så meget hovedregning til at forstå, at når dette indgreb sammen med regeringens øvrige økonomiske politik medfører en inflationstakt, der er mindre, end den ellers ville have været, kan det lidt mindre kronebeløb, der udbetales til kommende pensionister, meget nemt gå hen og blive mere værd, end hvis dette indgreb ikke var foretaget sammen med de andre indgreb, vi har foretaget.

Derfor har vi ikke de samme betænkeligheder nu, som vi havde, da der var en socialdemokratisk regering. Det, de ville, var en ekstra skat, en skat, der ligesom passede ind i deres ideologi om, at vi alle sammen skulle være lidt mere lige, også økonomisk. Naturligvis var det også for at forbedre statsfinanserne, at den socialdemokratiske regering ønskede en skat, men da deres økonomiske politik jo bl.a. gik ud på at bruge milliarder til kunstige jobskabelsesordninger, der ville gøre underskuddet endnu større, med stigende rente og inflation og dermed dårligere vilkår for dansk erhvervsliv til følge, nyttede det hele ikke noget.

Det betyder da ikke, at vi ligefrem er meget glade for det forslag, vi nu har til behandling. Skatteministeren har da også selv sagt, at der måske i forslaget er nogle ting, som kunne have været anderledes, men det er et forslag, som berører mellem 11 og 12 mill. konti, og bl.a. på grund af at den socialdemokratiske regering ikke gik af i december 1981, da vælgerne bad dem om det, har der været meget kort tid til at udarbejde et så kompliceret forslag; nu er det jo heller ikke et forslag, der skal gælde mange år frem. Alene den tekniske udformning er vel sådan, at det nok højst kan gælde i to år, og dermed er der heller ingen tvivl om, at det, vi foreslår her, er en absolut midlertidig foranstaltning.

Vi vil i udvalget gerne forsøge at afklare nogle af disse ting. Der er nogle småtteri-er f.eks. med administrationen af loven, og jeg tænker her specielt på pengeinstitutterne. Måske kunne vi gøre det lettere for pengeinstitutterne, hvis de enkelte kontohavere først fik besked om det, der var trukket, sammen med deres årlige kontoudtog. Vi er tilfredse med, at pensioner, der er begyndt at løbe 1. januar 1983, friholdes for afgift, men vi er da opmærksom på, at der stadig væk er et problem med de ældre pensionsordninger, der måske er startet for 20 år siden, og hvis formuer er blevet forrentet med en meget lille, ja, endog somme tider en negativ realrente.

Vi går meget positivt ind i udvalgsarbejdet, fordi det er en midlertidig ordning, og jeg har tiltro til, at det nok skal lykkes at få forslaget igennem, for alle erkender jo, at det eneste mulige, der er at gøre i 1983, er at gennemføre noget sådant.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Stubkjær Pedersen bevægede sig ind i et meget farligt minefelt for ham og hans kompagnonpartier, da han begyndte at trække nogle citater frem af, hvad der er sagt i fortiden. Det har jo ikke nogen som helst mening, specielt ikke, når man citerer så løse-revet, som hr. Stubkjær Pedersen gjorde.

Selvfølgelig har vi da alle sammen i fremskridtspartiet nøje overvejet de problemer, der er omkring en beskatning af pensionsmidler, og det lys, vi først og fremmest har overvejet det i, er: hvordan skal disse pensionsmidler anbringes i fremskridtspartiets oplæg om totalt at afskaffe indkomstkatten? For i det øjeblik man totalt afskaffer indkomstkatten, er forholdet selvfølgelig det, at de mennesker, der nu har opsparet pensionsmidler, har fået fradrag for deres pensionspræmier, og når de så får udbetalinger til sin tid, får de også dem skattefrit, fordi der ikke er nogen indkomstskat, når de får udbetalt. Det må man selvfølgelig se at finde en løsning på, men det er jo ikke en afskaffelse af indkomstkatten, skatteministeren foreslår. Hvis han gjorde det, skulle vi her fra denne talerstol udbringe et 14-foldigt leve for ham, men det har vi ikke hørt ham på nogen som helst måde komme ind på. Den problemstilling bliver vi imidlertid tvunget ind i, fordi